

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025- 2027
(skrajne daty)
Rok akademicki 2026/2027

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Wykład monograficzny II
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Nauk Ścisłych i Technicznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Wydział Nauk Ścisłych i Technicznych Instytut Matematyki
Kierunek studiów	Matematyka
Poziom studiów	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr studiów	rok II, semestr 4
Rodzaj przedmiotu	przedmiot kierunkowy do wyboru
Język wykładowy	język polski
Koordynator	dr hab. prof. UR Jacek Chudziak
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. prof. UR Jacek Chudziak

* - zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
4	30	15							6

1.2. Sposób realizacji zajęć

- ☒ zajęcia w formie tradycyjnej
☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny):

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość podstawowych pojęć i faktów z zakresu rachunku różniczkowego i całkowego oraz rachunku prawdopodobieństwa.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Przedstawienie wybranych klas średnich, w tym średnich quasi-arytmetycznych i średnich uwikłanych.
C ₂	Charakteryzacja własności średnich quasi-arytmetycznych i średnich uwikłanych za pomocą metod teorii równań i nierówności funkcyjnych.
C ₃	Wskazanie zastosowań średnich i ich własności w zagadnieniach związanych z wyceną kontraktów ubezpieczeniowych.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student zna podstawowe pojęcia dotyczące średnich i potrafi podać własności klasycznych średnich. Zna pojęcia i fakty dotyczące średniej quasi-arytmetycznej i średniej uwikłanej oraz ich własności.	K_Wo3
EK_02	Student potrafi wykazać podstawowe własności średnich.	K_Uo5, K_Uo6
EK_03	Student potrafi stosować wiedzę dotyczącą średnich uwikłanych do rozwiązywania prostych problemów z zakresu wyceny kontraktów ubezpieczeniowych.	K_Uo5, K_Uo6
EK_04	Student jest w stanie krytycznie oceniać odbieraną wiedzę i formułować pytania służące lepszemu zrozumieniu rozważanych pojęć, przykładów i twierdzeń.	K_Ko1

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
1. Pojęcie średniej. Klasyczne średnie (arytmetyczna, geometryczna, harmoniczna, potęgowa) i ich własności.
2. Średnie quasi-arytmetyczne i ich własności. Charakteryzacja własności średnich quasi-arytmetycznych.
3. Pojęcie średniej uwikłanej. Przykłady średnich uwikłanych. Charakteryzacja własności średnich uwikłanych.
4. Zastosowanie średnich uwikłanych do wyceny kontraktów ubezpieczeniowych.

B. Problematyka ćwiczeń

Treści merytoryczne ćwiczeń
1. Własności średnich (monotoniczność, symetria, ciągłość, dodatnia jednorodność, translacyjność, łączność). Rozwiązywanie zadań.
2. Przykłady zastosowań klasycznych średnich.
3. Własności i zastosowania średnich quasi-arytmetycznych.
4. Rozwiązywanie zadań związanych z zastosowaniem własności średnich uwikłanych do badania własności składek ubezpieczeniowych.

3.4 Metody dydaktyczne

Ćwiczenia - rozwiązywanie zadań, dyskusja.

Wykład - Wykład z prezentacją multimedialną.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	w, ćw.
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	w, ćw.
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, dyskusja, praca zaliczeniowa	w, ćw.
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć, dyskusja	w, ćw.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie ćwiczeń: Podstawą oceny jest wynik kolokwium. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie z kolokwiów co najmniej 10 punktów. Końcowa ocena jest ustalana według następującej skali: 10-11.5 pkt. - 3.0, 12-13.5 pkt. - 3.5, 14-15.5 pkt. - 4.0, 16-17.5 pkt. - 4.5, 18-20 pkt. - 5.0.

Wykład: Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z pracy zaliczeniowej.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	45
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	100
SUMA GODZIN	150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	6

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Aczél J., Lectures on Functional Equations and Their Applications, Academic Press, New York-London 1966.
2. Bullen P. S., Mitrinović D. S., Vasić P. M., Means and Their Inequalities, Mathematics and its Applications 31, D. Reidel Publishing Co., Dordrecht 1988.
3. Hardy G. H., Littlewood J. E., Polya G., Inequalities, Cambridge University Press, Cambridge 1952.
4. Kaas R., Goovaerts M., Dhaene J., Denuit M., Modern Actuarial Risk Theory, Springer, Berlin Heidelberg 2008.
5. Kuczma M., An Introduction to the Theory of Functional Equations and Inequalities, Birkhäuser, Berlin 2009.
6. Páles Zs., Characterization of quasideviation means, Acta. Math. Sci. Hungar., 40 (1982), 243--260.
7. Páles Zs., General inequalities for quasideviation means, Aequationes Math. 36 (1988), 32--56.

Literatura uzupełniająca:

1. Bühlmann, H., Mathematical Models in Risk Theory, Springer-Verlag, New York 1970.
2. Chudziak J., On applications of inequalities for quasideviation means in actuarial mathematics, Math. Inequal. Appl., 21 (2018), 601--610.
3. Chudziak J., On quasi-convexity of the zero utility principle, J. Nonlinear Convex Analysis 19 (2018), 749--758.
4. Gerber H.U., An Introduction to Mathematical Risk Theory, S.S. Huebner Foundation, Homewood Illinois: R.D. Irwin Inc. 1979.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej